

Tongerenvazuin

Zomereditie 2022

Genesis 8: 10-11

En hij verbeidde nog zeven andere dagen; toen liet hij de duif wederom uit de ark.

En de duif kwam tot hem tegen den avondtijd; en ziet, een afgebroken olijfblad was in haar bek; zo merkte Noach, dat de wateren van boven de aarde gelicht waren.

Bijbelse spreekwoorden en gezegden

De Nederlandse taal kent veel spreekwoorden en gezegden die uit de Bijbel stammen. We noemen er enkele en de vraag is: op welke Bijbeltekst of -gedeelte is deze gebaseerd?

1. "Het was een Racheltjesbruiloft". Een karig, schraal feestje, een kille en schamele ontvangst
2. "Ik ben geen profeet of profetenzoon". Een verontschuldiging als je vermoeden of voorspelling niet uitkomt
3. "Er is niets nieuws onder de zon". Wat ons iets nieuws lijkt is er vroeger al geweest

De duif die rust

Frans Koot

'Ik heb de Geest als een duif uit de hemel zien neerdalen, en Hij bleef op Hem rusten.'
Joh. 1:32

Johannes de Doper zag de Heilige Geest op Jezus neerdalen en blijven rusten als een duif. Waarom zo'n hemelse duif? Omdat de duif al bij Noach het teken van een nieuw begin, een nieuw leven was, vol hoop en beloften (Gen. 6:5-9:17).

Noach bouwde een ark. Een veilige plek voor zichzelf en zijn gezin, omdat God Noach Zijn genade gunde: Hij wilde hem aan de waterramp laten ontkomen. God stond garant voor zijn veiligheid, daar hoefde hij niets voor te doen. Zelfs de deur deed

God zelf achter hem dicht. Het water steeg, maar Noach bleef droog. De vloed overdekte de wereld, maar Noach was veilig.

Toen alle ellende was uitgeraasd, liet Noach een duif de aarde verkennen. Eerst was het nog te nat en kwam de duif terug. De tweede keer keerde de duif terug

met een vers olijftakje: signaal van nieuw leven, hoop, verwachting. Ten slotte kwam de duif niet meer terug. Zijn pootjes hadden rust gevonden onder de regenboog, in de wereld van Gods beloften.

Waar het oordeel door het offer van de Here Jezus is weggenomen, vindt de Heilige Geest rust. Omdat er in Jezus geen veroordeling meer is, kan de Heilige Geest op jou blijven rusten.

Zie ik je al wandelen onder de regenboog, met die duif in je hart? (1 The. 4:8)

Mag ik mijzelf voorstellen

Herder A. Blumink

Mijn naam is Arnold Blumink, ik ben 51 jaar en ga van kinds af aan naar de Kerk. Heb de catechisatie gehad en op mijn 18de belijdenis gedaan. Vanaf mijn 15de heb ik het orgel mogen bespelen in de gemeente Wageningen. Ik heb mijn vrouw Antoinette leren kennen en zijn getrouwd in 1990. In ons huwelijk hebben wij 3 kinderen mogen ontvangen van de Heer. De oudste (Daniël) woont samen met Sabine. De middelste (Naomi) is getrouwd met Jonatan en zij hebben samen een zoon, Micha. De jongste (Joël) woont nog thuis. Ook heb ik een aantal jaar de jongste groep van de Zondagsschool mogen onderwijzen op kinderlijke wijze in het geloof. Al 12 jaar mag ik dirigent van ons prachtige zangkoor zijn, deze taak zal ik ook blijven vervullen. Op 16 januari 2011 ben in gewijd tot het diakenambt voor de gemeente Wageningen. En sinds 6 juni 2022 mag ik, zo de Heer het heeft gesproken door het Woord der profetie, staan in het herderambt van de gemeente te 's-Gravenhage.

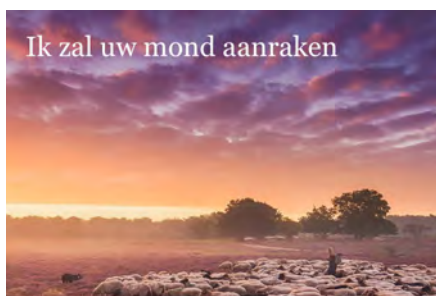
Hoe staan we in het geloof? Zijn wij er bewust van wat er het laatste half jaar is gebeurd? We hebben mogen gedenken dat Jezus is geboren in Bethlehems stal. Dat Hij daar is neergelegd voor onze zonden.

Hoe mooi is het dan ook dat wij Hem mochten zien in de Tempel als 12 jarig jongetje wat wij lezen in Lucas 2: 40 – 52. Waar wij lezen

in vers 46 en 47 dat **"Hij te midden van de leraars zat, Hij naar hen hoorde en hen vragen stelde. Allen die Hem nu hoorde, waren verbaasd over zijn verstand en zijn woorden."**

Vele wonderen en tekenen heeft Hij gedaan. Vele gelijkenissen heeft Hij mogen verkondigen en uitleggen. De gelijkenis van het verloren schaap dat mij altijd zo heeft gefascineerd, omdat je daar een goed beeld bij mocht krijgen, dit ook gezien de schaapskudde bij ons op de Veluwe.

Wij lezen daarover in Matthéüs 18:12 – 14. Dat een mens in het bezit is gekomen van 100 schapen en één ervan verdwaalt. Hij laat de 99 schapen achter op de bergen en gaat opzoek naar dat ene schaap. En als hij het gevonden heeft, dat hij dan over dat ene schaap meerder verblijd is dan over de 99 andere. Zo is het ook bij de Vader, Die in de hemelen is, Die wil niet dat er één kleine verloren gaat. Dus laten we bidden voor hen die de Heer de rug hebben toegekeerd, dat zij de weg weer terug mogen vinden. Zodat wij gelijk de herder verblijd mogen zijn.

Zo lezen in hetzelfde evangelie, en wel in Matthéüs 19: 13 – 15, dat de kinderen tot Hem gebracht worden, opdat Hij hen de handen zou opleggen en bidden. Zo mogen wij zien dat de Here Jezus de kinderen lief heeft en dat ze tot Hem mogen komen en niet verhinderd mogen worden, want

voor zodanige is het Koninkrijk der hemelen.

En nu leven we in de tijd dat de Heer van ons is heen gegaan op de wolken des hemels, maar verheugd en verblijd mogen wij toch wezen.

Want Hij is niet zomaar weggegaan, **NEE**, Hij zit aan de rechterhand des Vaders om daar een plaats te bereiden voor ons Zijn kinderen. Want stonden de discipelen niet te kijken en zagen ze niet hoe een wolk Hem onttrok aan hun ogen? **"En zij staarde naar de hemel, en zie, twee mannen in witte klederen stonden bij hen, die zeiden: Galileese mannen wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze weder komen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen."** (Handelingen 1:10 en 11)

Maar had Hij ook niet gesproken in vers 4: **"en terwijl Hij met hen aan zat, gebod Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader die gij (zeide Hij) van Mij gehoord hebt."**

En deze tijd ligt net achter ons. Zijn wij als klein volkske van Juda eendrachtelijk volhardende in het gebed geweest?

Gelijk de discipelen met enige vrouwen, en Maria, de moeder van Jezus en met zijn broeders? (Handelingen 1:14)
En op de eerste Pinksterdag hebben wij mogen gedenken, de uitstorting van de Heilige Geest. Wat een heerlijk feest is dit. En wanneer wij als volkske van Juda net zo hebben mogen bidden als

in Handelingen 1: 14, zojuist gelezen, eendrachtelijk volhardende in het gebed, zal de Heer dan niet uitdelen? Zijn handen zijn toch immers druipende? Laten wij dan inkeren in onszelf en bidden om de gaven en vooral dat wij mogen profeteren.
Dat ons verlangen groot zal

mogen zijn naar de wederkomst van de Heer en wij de bazuinen Gods weldra mogen horen en dat Hij ons opneemt in Zijn heerlijkheid, Hem tegemoet in de lucht. Maran-atha Jezus komt, AMEN.

De vrucht van de Geest

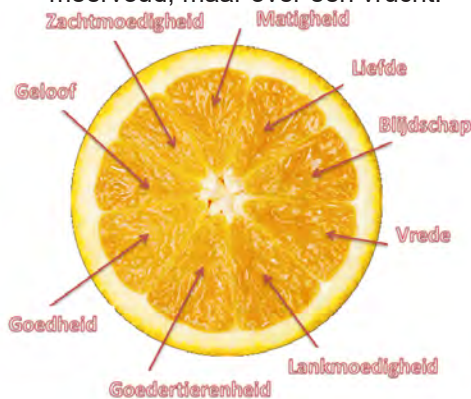
Profeet F. A. J. M. Thesselaar

Jongeren van Juda, het Pinksterfeest ligt alweer enige dagen achter ons, maar we zijn het zeker nog niet vergeten.

Met de uitstorting van de Heilige Geest is de kerk van Christus geboren en de kerk, de bruidsgemeente, zal blijven tot aan de dag dat zij wordt opgenomen. Maar tot die tijd heeft de kerk de Heilige Geest nodig om in Zijn waarheid te worden bestuurd, en dat gebeurt door ambten (Efeze 4 vers 11) en gaven (1 Korintiërs 12). Wij weten hoe wij de Heilige Geest ontvangen hebben en wel door het opleggen van de handen van het Apostelambt. Lees Handelingen der apostelen maar: Handelingen 8 vers 14 t/m 18 en 19 vers 1 t/m 7. Apostel Paulus leert ons in 1 Korintiërs 6 vers 19 dat wij een tempel zijn van de Heilige Geest. Als je hier eens goed over nadenkt, dan is het toch iets heel bijzonders, dat de Heilige Geest in ons woont.

Als voorbeeld, om over na te denken, wil ik het volgende onder jullie aandacht brengen. Stel je bent op zoek naar een woonruimte en je hebt een mooie ruimte gevonden waar je kunt inwonen. Maar de mensen waar je kunt inwonen zijn niet zo betrouwbaar en staan ook bekend als niet zulke betrouwbare mensen. En nu de vraag die je jezelf moet stellen: "Ga ik gebruik maken van die

woning: JA of NEE? Kan ik daar mijn kostbaarheden veilig achterlaten?" Ik denk dat ik het antwoord al weet: NEE. En zo is het ook met de Heilige Geest. Deze kan alleen maar woning maken bij ons als wij leven volgens wat apostel Paulus ons leert in Galaten 5 vers 13 t/m 26. Paulus spreekt over de vrucht van de Geest, niet over vruchten in meervoud, maar over één vrucht.

De vrucht van de geest

En die ene vrucht van de Geest bestaat uit: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Zie de afbeelding van de sinaasappel. De schil van de sinaasappel houdt de partjes van de vrucht bij elkaar en bij het groeien van de partjes groeit ook de schil van de sinaasappel mee. Ook wij groeien, want wij zijn geboren als een baby en worden steeds volwassener, zo ook in het geloof. Eenieder herkent ons van

de buitenkant, want dit is zichtbaar en herkenbaar. Maar de binnenkant wordt moeilijker: je moet iemand leren kennen in het spreken, in het doen en laten. Want het innerlijke wordt verbonden met het uiterlijke. Want iemand die lief en eerlijk is, wordt ook gezien als een lief en eerlijk mens. En dat is nu juist wat Jezus wil, zodat de Heilige Geest die wij ontvangen hebben ook gezien wordt in deze wereld. Daarom zegt Jezus in Johannes 15 vers 1 t/m 6: "Ik ben de ware wijnstok en Mijn Vader is de landman. Elke rank aan Mij, die geen vrucht draagt, neemt Hij weg, en elke die wel vrucht draagt snoeit Hij, opdat zij meer vrucht dragen." Jezus zegt in vers 5: "Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen." Jongeren van Juda, jullie zijn verzegeld met de Heilige Geest.

Bedenk hierbij wat de profeet Joël sprak in Joël 2 vers 28 en wat apostel Petrus herhaalde op die eerste Pinksterdag: "En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest

zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien." Zie je, het gaat ook om jullie, jongeren van Juda, want de Heer wil zich ook door jullie openbaren door Zijn Geest de Heilige Geest. De Heer heeft daarom aan ons die schone

vrucht van de Geest gegeven waarnaar wij moeten leven: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. De bruid van Christus is dan niet alleen van binnen vol schoonheid, maar ook vol schoonheid omhangen met de zeven gaven, sieraden, van de

Heilige Geest. Naar zo'n Bruid ziet de Heer, de Bruidegom met verlangen uit. Want spoedig zal klinken door de mond van de Bruidegom Jezus Christus: "Kom, Mijn liefste, ja, kom tot Mij. Amen.

Een schaduwbeeld/een geestelijk beeld: 'Ik ga vissen'

Herder J. R. Misset

Jonge vrienden en vriendinnen, deze keer wil ik jullie bekend maken met een schaduwbeeld, dat verwijst naar de opbrengst van de evangelieverkondiging.

Petrus sprak in Johannes 21: 3 'Ik ga vissen.' Het was de tijd tussen de opstanding van de Here Jezus en Zijn Hemelvaart. De discipelen, waaronder Petrus, waren naar Galilea gereisd, want de Heer zou hen daar ontmoeten. Ze wisten alleen niet wanneer. Om de wachtenstijd te overbruggen gingen de discipelen vissen. Een groot deel van hen was namelijk visser geweest in hun dagelijkse arbeid.

Het schaduwbeeld

Wie van de discipelen zou hebben gedacht, dat dit vangen van vissen een hele diepe geestelijke betekenis zou hebben voor de gelovigen? De eerste Christenen gebruikte het teken van een visje, het Ichtus-teken, als een herkenningsteken, dat zij Jezus volgden. Zelfs nu nog zie je wel, op bijvoorbeeld een auto, een visje als teken, dat iemand christen is.

Maar wat is nu de diepere betekenis achter dit teken van een

vis? Waarom gebruiken christenen een visje als symbool dat zij de Here Jezus volgen?

De geestelijke werkelijkheid

De eerste aanwijzing over de diepere betekenis achter de vis in de Bijbel lezen wij bij de roeping van de vissers Simon Petrus en Andreas. De Here Jezus liep aan de oever van het meer van Galilea en ontmoette daar deze twee vissers en zei tot hen: 'Volgt Mij na, en Ik zal maken, dat gij vissers der mensen zult worden' Marcus 1: 17. Het schaduwbeeld van het vissen ziet dus op het vangen van mensen voor het evangelie van Jezus, het tot geloof brengen van mensen. Dan zijn vissen dus mensen. Het visnet is daarbij het evangelie. Mensen worden gevangen voor het evangelie.

Nu zijn er vele vissen in de meren en zeeën. En het allemaal verschillende vissen. Zo zijn ook alle mensen verschillend, niet alleen door huidskleur of geslacht. We zijn allemaal anders, maar kunnen allemaal gevangen worden voor het evangelie. Hoe we eruit zien of welke kleur we hebben of van welk geslacht we zijn maakt niet uit. Het evangelie van Jezus Christus is voor iedereen.

Nu is er ook nog een verschil in de grootte van de vissen. Toen Petrus en de andere discipelen, wachtende op de Here Jezus, gingen vissen, vingen zij niets. En

daar stond de Here Jezus opeens weer aan de oever van het meer. Hij adviseerde hen, om het net aan de rechterzijde van de boot uit te werpen.

Zij namen de raad van de Heer ter harte en deden het. De opbrengst in het visnet was geweldig. Er zaten alleen maar grote vissen in, wel 153 stuks. Allemaal verschillende, maar allemaal grote vissen. Vissen, zo hadden wij al begrepen, zijn gelovigen, maar grote vissen zijn bruidskinderen die uit alle volken, talen en natiën zijn gevangen voor het evangelie. Wie had dat gedacht, dat de opmerking van Petrus aan die dag zo'n diepe betekenis zou hebben? Petrus zelf ook niet.

Ook wij zullen doorgaan met vissen, het evangelie verkondigen aan wie het maar wil horen. De Heer zal ook ons visnet op wonderlijke wijze vullen, ook met grote vissen, bruidskinderen.

De geestelijke wapenrusting (deel 2)

Michèl Keijsper

In de vorige Jongerenbazuin spraken we bij Éfeze. 6:10 over het krachtig zijn in de Here en in de sterkte Zijner macht. De hele wapenrusting Gods aantrekken en krachtig, vol vertrouwen, staan in de Heer.

We moeten niet bidden om de wapenrusting; we moeten die zelf aantrekken! Alle onderdelen.

Uit de Bijbel nemen we nu een voorbeeld van een strijd tegen iets. Dat komt pas aan de orde nadat je een strijd in jezelf hebt gewonnen. Je moet namelijk eerst vertrouwen hebben.

1 Samuël. 17: 37-47 is een deel van de geschiedenis van David en Goliath.

In vers 39 lezen we dat hij de wereldse wapenrusting die hij van Saul kreeg aflegt en in verzen 45 t/m 47 zien we de wapenrusting Gods: „39 Toen zeide David tot Saul: Ik kan in deze niet gaan, want ik heb het nooit verzocht. En David legde ze van zich. 45 David daarentegen zeide tot den Filistijn: Gij komt tot mij met een zwaard en met een spies en met een schild; maar ik kom tot u in den Naam van den HEERE der heirscharen, den God der slagorden Israëls, Dien gij gehoord hebt. 46 Te dezen dage zal de HEERE u besluiten in mijn hand, en ik zal u slaan en ik zal uw hoofd van u wegnemen en ik zal de dode lichamen van der Filistijnen leger dezen dag den

vogelen des hemels en den beesten des velds geven; en de ganse aarde zal weten dat Israël een God heeft. 47 En deze ganse vergadering zal weten dat de HEERE niet door het zwaard, noch door de spies verlost; want de krijg is des HEEREN; Die zal ulieden in onze hand geven.”

Het zal ons dus niet moeten verbazen dat de wapenrusting Gods in belangrijke mate de strijd in jezelf betreft. Herlees gerust eerst de alineas over de Romeinse soldaat en zijn wapenrusting in deel 1.

De onderdelen van de wapenrusting Gods:

1. De gordel van waarheid.

„... uw lendenen omgord met de waarheid” (vers 14a)

Een gordel dient met name om je kleding bij elkaar te houden. We moeten ons ongehinderd kunnen bewegen op de reis naar het Beloofde Land (de wederkomst). Die tocht moeten we ondernemen in geloofs zekerheid, in vertrouwen: Gods Woord is de waarheid. Het is de basis van ons denken en de norm voor ons leven.

Een stabiel christenleven en gezonde gedachten zijn van fundamenteel belang. Daar is de gordel het beeld van: Praktische kennis van de Bijbel.

Dat is wat anders dan precies weten in welk vers iets staat. Het is weten wat de Bijbel aangeeft, wat – de – waarheid – is. De kennis van de waarheid is vooral van belang om

verleidingen te herkennen. In verleidingen zijn namelijk altijd leugens verborgen, is onwaarheid verstopt.

De waarheid die wij kennen zijn Gods beloften. Die zijn eeuwig waar en ze beloven ons eeuwig geluk bij Hem.

Verleidingen beloven dat niet. Die beloven snel en aantrekkelijk plezier en genoeg. Daaraan gehoor geven kost geen enkele moeite, ze omarmen gaat eigenlijk vanzelf. Bijna altijd blijkt echter achteraf dat het plezier en genoeg van korte duur is geweest.

We betalen hier meestal zelf een hoge prijs voor. Bovendien brengen we schade toe aan Gods Koninkrijk.

De gordel van waarheid wordt als eerste genoemd omdat de leugen het krachtigste wapen van de satan is. Hij is de vader van de leugen (Johannes. 8:44)

Het wemelt van de leugens. Wereldse leugens, satanische leugens, dwaalleringen en christelijke leugens (zoals: je hoeft echt niet elke zondag naar de Kerk, de Heer ziet het trachten voor het volbrengen aan enz.). De gevaarlijkste leugens zijn leugens die met waarheid zijn vermengd. Die zijn moeilijker te herkennen, en dus favoriet van de satan (Genesis. 3:1-6).

In deel 3 zullen wij verder gaan met 2: het pantser van gerechtigheid.

De gaven van de Heilige Geest

De gave van vreemde talen en uitlegging van talen

Maurice Thesselaar

Een paar weken geleden hebben we met Pinksteren veel zegeningen mogen ontvangen van de Heer. Hij heeft veelvuldig tot ons gesproken en er zijn twee dienstknechten gewijd. Een profeet en een herder heeft de Heer gegeven, Zijn werk gaat onverminderd door! Ook heeft Hij aangegeven dat Hij meer gaven wil schenken aan ons, gaven van de Heilige Geest. De laatste gave waar apostel Paulus over spreekt in 1 Korinthe 12, is de gave van vreemde talen en uitlegging van talen.

Als iemand in de kerk drijving heeft, dan komt er vaak een profetie. Het komt ook weleens voor dat degene die drijving heeft iets uitspreekt wat niet te verstaan is, iets wat klinkt als een andere taal. Als je dit hoort, dan weet je dat het hier gaat om **de gave van vreemde talen**.

Er zijn twee verschillende soorten talen die bij deze gave horen: de talen van de mensen en de talen van de engelen (1 Korinthe 13: 1).

De eerste, die van de mensen, zijn de talen die hier op aarde gesproken worden, maar die niet bekend zijn bij degene die gebruikt wordt door de Heer om dit uit te spreken.

omstanders konden verstaan in hun eigen taal. De grote daden van God werden toen verkondigd in verschillende talen, terwijl de brengers van de woorden die talen niet machtig waren (Handelingen 2: 5-13). Het was de Heilige Geest Die het hen deed spreken.

In onze tijd komt dit ook voor: in de gemeente Wageningen waren er eens twee Russische mannen in de kerkdienst aanwezig. Er kwam een openbaring in het Russisch. Alleen de twee mannen konden dit verstaan... Aangezien het voor de buitenlandse omstanders in Jeruzalem en de twee Russen in Wageningen duidelijk was wat de Heer bedoelde, was er geen uitleg van de Heer nodig.

Talen van de engelen, ook wel het spreken in tongen genoemd, is de andere soort die bij deze gave hoort. Het is een bovenaardse hemelse taal, die alleen de spreker opbouwt. Als het niet wordt uitgelegd, dan heeft de rest van de gemeente er niets aan. Talen zonder uitlegging zijn niet tot nut of stichting van de gemeente (1 Korinthe 14: 28). Nadat er in engelentaal gesproken is, vraagt de dienstknecht aan de Heer of Hij zich wil openbaren om hetgeen wat gezegd is uit te leggen. Er

komt dan een profetie waarin de Heer vertelt wat de woorden in de vreemde taal ons te zeggen hebben. Als je dit hoort, dan weet je dat het hier gaat om **de uitlegging der talen**.

Als de Heer zich openbaart door de taal van de engelen, dan is er (meestal) ongeloof in de gemeente. De Heer kent onze harten, Hij weet wat er in ons leeft. Zo weet Hij ook of we ergens over twifelen of iets gewoonweg niet geloven. In 1 Korinthe 14: 22 staat duidelijk dat de tongen een teken zijn voor de ongelovigen. Daarom kunnen we ons beter schamen als de Heer ons toespreekt in engelentaal. Maar gelukkig komt de Heer ons altijd weer tegemoet met uitleg en stuurt Hij ons aan om weer op het juiste pad te komen.

Dit was het laatste artikel in de serie over de gaven van de Heilige Geest. Er valt nog veel over te leren, dus blijf je verdiepen in hetgeen de Heer ons geschonken heeft en ons blijft schenken. Verlang er naar om het te mogen ontvangen, de bruid moet namelijk rijkelijk versierd zijn als Hij ons komt halen.

Denk maar eens aan de eerste Pinksterdag, toen er woorden door de Galileeërs gesproken werden welke de buitenlandse

Auteur: Justus A. van Tricht